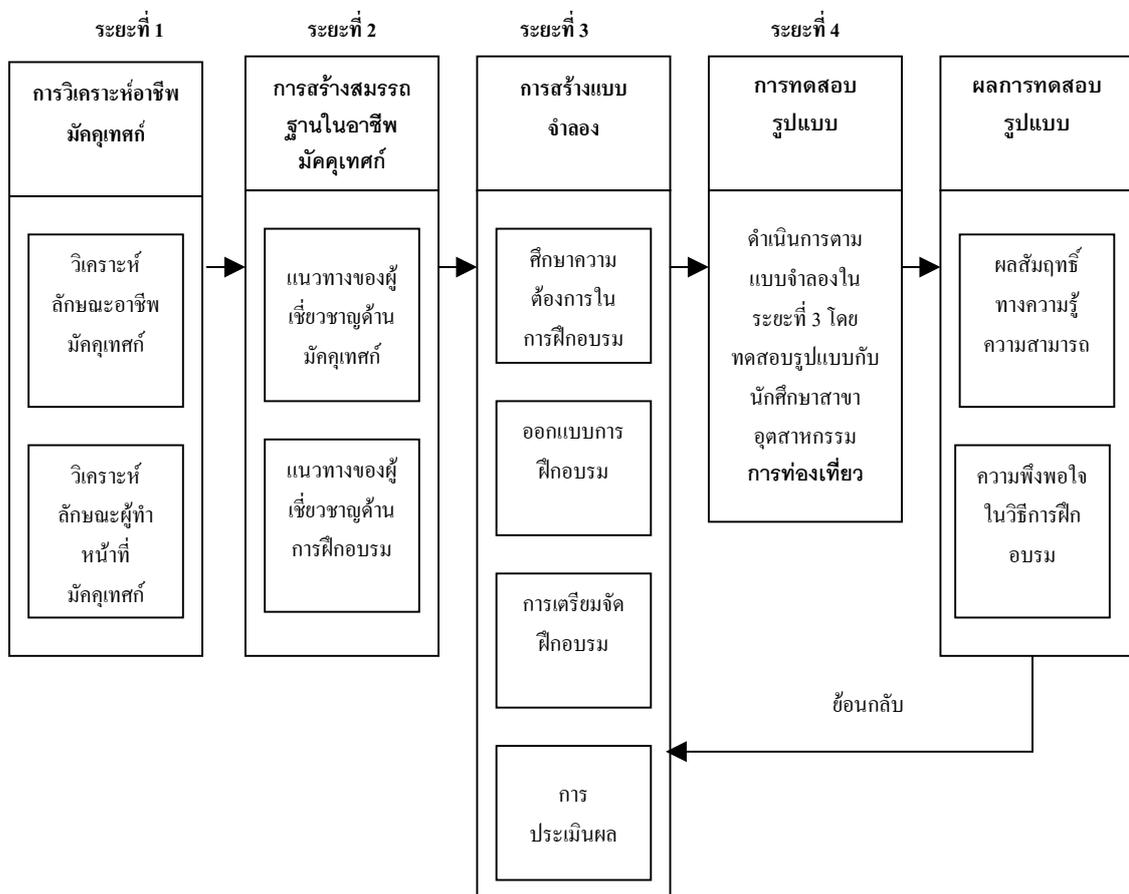

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานเพื่อพัฒนาอาชีพมัคคุเทศก์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในด้านอาชีพมัคคุเทศก์ ทดสอบารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ โดยมีกรอบในการวิจัยดังนี้

โดยมีขั้นตอนการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะอาชีพ ลักษณะผู้ทำหน้าที่เพื่อหาสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ ระยะที่ 2 การสร้างสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ ระยะที่ 3 การสร้างแบบจำลองที่เป็นารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพ

มัลคฤเทศก์ ระยะที่ 4 การทดสอบรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ประกอบวิชาชีพมัลคฤเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านมัลคฤเทศก์นักศึกษาศาขาศูตสาหกรรมทองเที้ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก แบบสอบถามและชุดฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาเป็นดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานเพื่อพัฒนาอาชีพมัลคฤเทศก์ ขั้นแรกดำเนินการศึกษาลักษณะอาชีพมัลคฤเทศก์จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบวิชาชีพมัลคฤเทศก์รวม 50 คน ได้ลักษณะอาชีพมัลคฤเทศก์รวม 12 ลักษณะ และวิเคราะห์ลักษณะผู้ที่ทำหน้าที่มัลคฤเทศก์โดยการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญด้านมัลคฤเทศก์ ได้ลักษณะผู้ที่ทำหน้าที่มัลคฤเทศก์รวม 3 ประการ ผู้วิจัยได้นำลักษณะของอาชีพมัลคฤเทศก์และลักษณะของผู้ทำหน้าที่มัลคฤเทศก์มาเป็นแนวทางในการสร้างสมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์ภายใต้กรอบความคิด 2 แนวทาง คือ แนวทางของผู้เชี่ยวชาญด้านมัลคฤเทศก์โดยการประชุมกลุ่มย่อยได้สมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์รวม 3 ด้าน และแนวทางของผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมได้สมรรถฐานเป็นงานตามบทบาทมัลคฤเทศก์รวม 30 รายการ และผู้วิจัยได้สังเคราะห์ทั้ง 2 กรอบความคิดมาเป็นสมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์รวม 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ประกอบด้วงาน 7 ลักษณะ ความสามารถที่ปฏิบัติได้ประกอบด้วงาน 16 ลักษณะ และจิตวิทยาประกอบด้วงาน 7 ลักษณะ และดำเนินการสร้างแบบจำลองที่เป็นรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์ โดยการประชุมกลุ่มย่อยผู้เชี่ยวชาญด้านมัลคฤเทศก์และด้านการฝึกอบรม ได้รูปแบบการฝึกอบรมเป็นลักษณะ “3T2CE” หรือ “Training Need, Test, Time Frame, Competency, Coaching and Evaluation Model ประกอบด้วยกรอบดำเนินการดังนี้”

กรอบที่ 1 ศึกษาความจำเป็นหรือความต้องการในการฝึกอบรม (Training Needs) ของผู้ต้องการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์เพื่อทราบลักษณะและนำหน้า้ความต้องการในการฝึกอบรม

กรอบที่ 2 การทดสอบความรู้ (Test) ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานของมัคคุเทศก์ เพื่อให้วิทยากรและผู้ช่วยที่เป็นผู้สอนแนะนำทราบพื้นฐานทางความรู้ เพื่อนำไปสู่การกำหนดน้ำหนักของสาระการเรียนรู้ในการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

กรอบที่ 3 กำหนดระยะเวลาการฝึกอบรม (Time Frame) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการฝึกอบรม (ในกรอบที่ 1) และพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับงานของมัคคุเทศก์ (ในกรอบที่ 2)

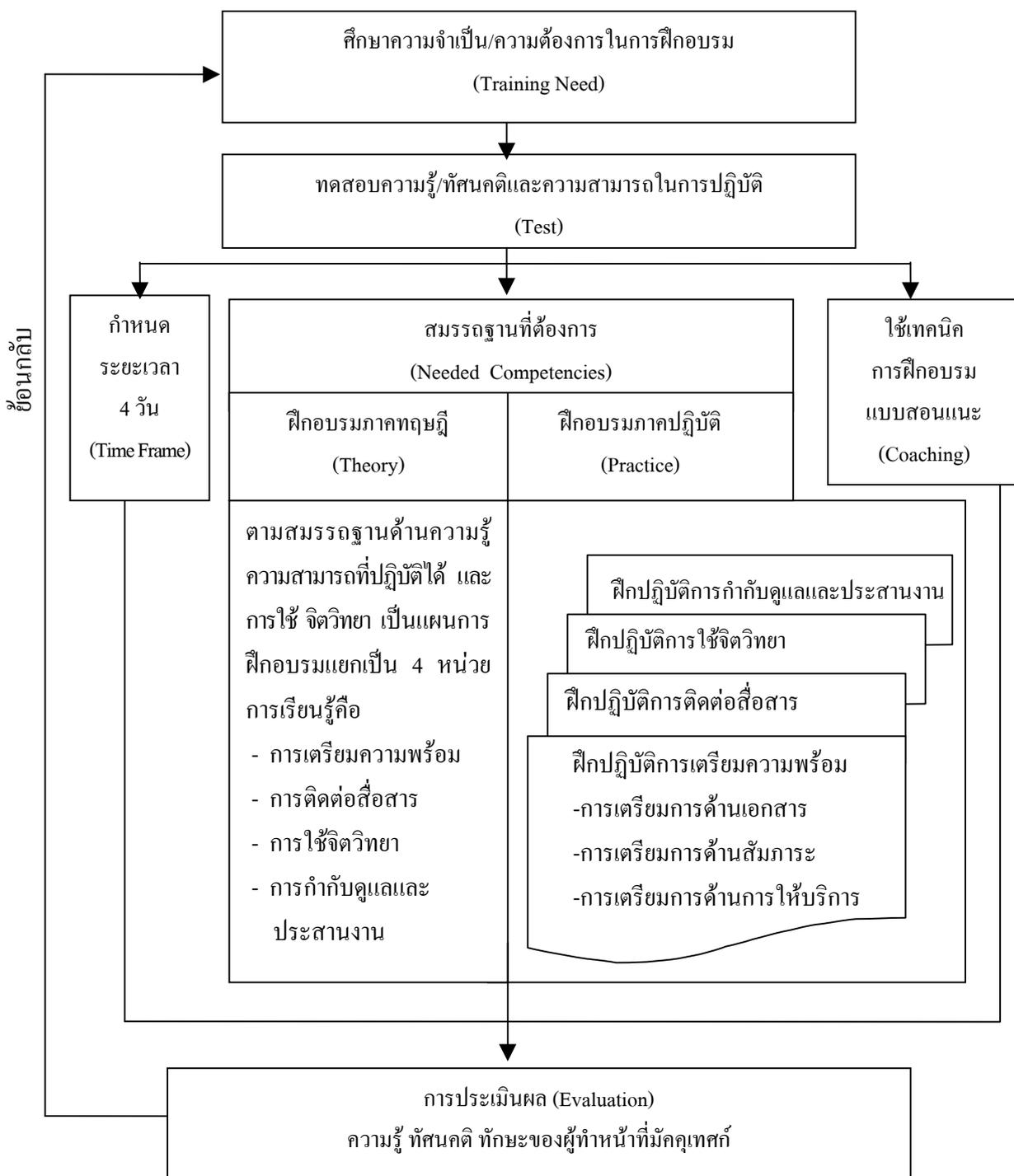
กรอบที่ 4 กำหนดสมรรถฐาน (Competency) ที่ต้องการในการฝึกอบรม โดยแยกออกเป็น 2 ส่วนที่มีความสัมพันธ์กันคือ การฝึกอบรมภาคทฤษฎี (Theory) ร้อยละ 20 การฝึกอบรมภาคปฏิบัติ (Practice) ร้อยละ 80

กรอบที่ 5 ปฏิบัติการฝึกอบรมภายใต้การควบคุมของวิทยากรและผู้สอนแนะ (Coaching) ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

กรอบที่ 6 การประเมินผล (Evaluation) ความรู้ ความสามารถที่ปฏิบัติได้และการใช้จิตวิทยาในการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ของผู้เข้ารับการฝึกแต่ละคน

โดยสรุปเป็นรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานเพื่อพัฒนาอาชีพมัคคุเทศก์ดังนี้

การฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานเพื่อพัฒนาอาชีพมัคคุเทศก์

2 การทดสอบรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์

รูปแบบการฝึกอบรมเป็นลักษณะ 3T2CE หรือ Training Need, Test, Time Frame, Competency, Coaching and Evaluation Model ประกอบด้วย การหาความจำเป็นหรือความต้องการในการฝึกอบรม การทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม การกำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมรวม 4 วัน การจัดฝึกอบรม โดยใช้เทคนิคการสอนและแบ่งการฝึกอบรมเป็นภาคทฤษฎีร้อยละ 20 ของเวลาฝึกอบรม มีองค์ประกอบของสาระสำคัญ 4 หน่วยการเรียนรู้คือ การเตรียมความพร้อม การติดต่อสื่อสาร การใช้จิตวิทยา การกำกับดูแลและประสานงาน การฝึกอบรมภาคปฏิบัติร้อยละ 80 ของเวลาฝึกอบรม ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 ลักษณะคือ ฝึกปฏิบัติเตรียมความพร้อม ฝึกปฏิบัติการติดต่อสื่อสาร ฝึกปฏิบัติการใช้จิตวิทยา และฝึกปฏิบัติการกำกับดูแลและประสานงานเพื่อให้ได้มาตรฐานการเรียนรู้

จากการทดสอบรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ โดยการจัดฝึกอบรมผู้เข้ารับการฝึกอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถ การสอบถามความพึงพอใจของ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้สอน และผู้บริหารเกี่ยวกับการฝึกอบรม พบว่ารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ขึ้นจากการประเมินผลโดยการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 35 คน พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ภายหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ขึ้นจากการเข้ารับการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์

2. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความพึงพอใจ จากการประเมินผลโดยการสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดและระดับมากในด้านวิทยากร เนื้อหาตามมาตรฐานการเรียนรู้ เทคนิควิธีการฝึกอบรม การประเมินผลและช่วงระยะเวลาในการฝึกอบรม แสดงว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจกระบวนการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ที่จัดขึ้น

3. ผู้สอนมีความคิดเห็นที่สะท้อนความรู้สึกรู้สึกเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรม จากการประเมินผล โดยการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐาน พบว่า ผู้สอนเห็นว่ารูปแบบการฝึกอบรมเหมาะสมแต่มีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับความไม่คุ้นเคยกับเทคนิควิธีการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานทำให้บางกิจกรรมเกิดการติดขัดในช่วงแรกของการฝึกอบรม เนื้อหาการปฏิบัติมากทำให้ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาฝึก และผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มไม่ครบตามจำนวนสมาชิกตลอดจนการควบคุมวากิริยาเมื่อต้องออกไปปฏิบัติงานจริง จากความคิดเห็นของผู้สอนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกอบรมมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดฝึกอบรมแต่ต้องควบคุมปัญหาและอุปสรรคบางประการ

4. ผู้บริหารเห็นชอบว่ารูปแบบการฝึกอบรมมีความเหมาะสมจากการประเมินผล โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับความเป็นไปได้ภายใต้กรอบเวลาและการบริหารงานในการฝึกอบรม พบว่า ผู้บริหารเห็นว่ารูปแบบการฝึกอบรมมีความเหมาะสมโดยที่ทั้งผู้สอนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความตื่นตัวทำให้การฝึกอบรมน่าสนใจ คณะผู้สอนเข้าใจระบบประสานงานทำให้การฝึกอบรมเป็นไปตามแผนสามารถใช้งบประมาณได้เหมาะสม สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ได้เหมาะสมกับเนื้อหา และการบริหารจัดการสามารถทำได้ตามขั้นตอนทำให้กิจกรรมดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง จากความคิดเห็นของผู้บริหารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์สามารถนำมาปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ

การสะท้อนภาพที่เป็นไปได้จากการวิจัย

จากวิธีการวิจัยและผลการวิจัยสามารถสะท้อนภาพที่เป็นไปได้ในการนำรูปแบบการฝึกอบรมในครั้งนี้ไปใช้ในการจัดฝึกอบรมครั้งต่อไปโดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ต้องคำนึงถึง สรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในครั้งนี้เป็นรูปแบบ “3T2CE” ซึ่งมีใจเป็นรูปแบบที่ตายตัวเพียงรูปแบบเดียว หากจะนำไปใช้ในการฝึกอบรมจะต้องมีการขยายกรอบระยะเวลาให้มากกว่า 4 วัน เนื่องจากผลการวิจัยชี้ชัดว่าเนื้อหาในการปฏิบัติมากเกินไปทำให้ไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา

2. การศึกษาความจำเป็นหรือความต้องการในการฝึกอบรมจำเป็นจะต้องทำทุกครั้งเมื่อนำรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในครั้งต่อไปใช้เพราะการจัดนำหนักเนื้อหาตามสมรรถฐานเป็นไปตามความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเฉพาะกลุ่ม ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมกลุ่มอื่น

3. ในปัจจัยด้านผู้เข้ารับการฝึกอบรมในครั้งนี้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และมีความคุ้นเคยกันในฐานะเพื่อนร่วมสาขาวิชาเดียวกันทำให้เป็นจุดอ่อนในการฝึกอบรมคือ การขาดความแรงใจที่ต้องสัมผัสกับบุคคลอื่นทั้งทางวาจาและการกระทำ ขณะเดียวกันผู้เข้ารับการฝึกอบรมในครั้งนี้อาจไม่เข้ารับการฝึกให้ต่อเนื่องโดยขาดความรับผิดชอบในตัวเอง ทำให้สมาชิกในกิจกรรมกลุ่มขาดหายไป บางครั้งส่งผลให้กิจกรรมไม่น่าสนใจ ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขจุดอ่อนดังกล่าว จึงควรดำเนินการให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีที่มาแตกต่างกัน

4. สำหรับปัจจัยด้านผู้สอนที่ไม่คุ้นเคยกับเทคนิควิธีการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐาน ทำให้บางกิจกรรมดำเนินไปอย่างติดขัดในระยะแรกของการฝึกอบรม ดังนั้น จึงควรซักซ้อมทำความเข้าใจกับผู้สอนให้ชัดเจนทั้งรูปแบบและวิธีการเพื่อให้การฝึกอบรมเป็นไปอย่างราบรื่นตลอดตัว ขณะเดียวกันผู้สอนควรเป็นผู้มีประสบการณ์ในการเป็นมัคคุเทศก์มาก่อนหรือเคยทำธุรกิจการท่องเที่ยวมาก่อน จะทำให้การฝึกอบรมเกิดประสิทธิผลมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่ต้องการจัดฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากรูปแบบการฝึกอบรมในลักษณะ 3 T2CE ที่นำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการฝึกอบรมกับผู้ประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์ทั่วไป หากจะนำรูปแบบการฝึกอบรมนี้ไปใช้ฝึกอบรมกับผู้ประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์เฉพาะประเภทต่างๆ ต้องดำเนินการเริ่มต้นโดยการหาสมรรถฐานโดย

เฉพาะมัลคฤเทศก์เฉพาะสาขานั้นๆ ใหม่ และจัดกระบวนการฝึกอบรมตามรูปแบบที่เป็นผลการวิจัยในครั้งต่อไป

2. รูปแบบการฝึกอบรมในลักษณะ 3T2CE มีความเหมาะสมที่จะใช้เวลาในการฝึกอบรม 4 วัน ประกอบกับผลวิจัยตามความคิดเห็นของผู้สอนเห็นว่าเนื้อหาการปฏิบัติมากเกินไป ดังนั้น การนำรูปแบบการฝึกอบรมในลักษณะ 3T2CE ไปใช้ในการฝึกอบรมในครั้งต่อไปควรใช้เวลาฝึกอบรมไม่เกิน 1 สัปดาห์ เพราะบางกิจกรรมในภาคปฏิบัติสามารถบูรณาการร่วมกันได้ เช่น การใช้ภาษาและการให้คำอธิบายบรรยายสารสนเทศต่างๆ

3. การจัดฝึกอบรมโดยเฉพาะในภาคปฏิบัติ ควรมีการจำลองบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เหมือนจริง หรืออาจเคลื่อนย้ายไปจัดฝึกอบรมภาคปฏิบัติในพื้นที่จริง เพราะจะเป็นผลต่อการปรับตัวและการดึงศักยภาพในตัวเองมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

4. จากผลการวิจัยการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจในตัววิทยากรซึ่งเป็นผู้ที่เคยมีประสบการณ์เป็นมัลคฤเทศก์มาก่อนหรือเคยทำธุรกิจการท่องเที่ยวมาก่อน ดังนั้น โครงการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัลคฤเทศก์ จำเป็นต้องใช้วิทยากรที่เคยมีประสบการณ์เป็นมัลคฤเทศก์มาก่อน หรือทั้งเคยเป็นมัลคฤเทศก์และเคยทำธุรกิจการท่องเที่ยวมาก่อนด้วย จะทำให้การฝึกอบรมเข้มข้นและน่าสนใจมากขึ้น เพราะการวิเคราะห์ปัญหา การยกตัวอย่าง การให้คำแนะนำ และการถามตอบปัญหา จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์จริงของวิทยากร

5. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานโดยใช้รูปแบบ 3T2CE โดยใช้วิทยากรและผู้สอนแนะโดยเฉพาะผู้สอนแนะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมฝึกอบรมใกล้ชิดกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จึงทำให้ผลวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจกับตัวผู้สอนแนะ ดังนั้น กระบวนการจัดฝึกอบรมโดยใช้เทคนิคผู้สอนแนะ (Coaching) โดยเฉพาะผู้ช่วยวิทยากรที่เป็นผู้สอนแนะ หากเป็นไปได้ควรเลือกผู้ที่เคยผ่านงานด้านมัลคฤเทศก์หรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว และมีบุคลิกภาพแบบเปิด จะทำให้เกิด

ความคล่องตัวในการจัดการฝึกอบรม ขณะเดียวกันควรจัดสัดส่วน 1 : 3 คือ ผู้สอนแนะ 1 คน ต่อ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 3 คน จะทำให้การดูแลในภาคปฏิบัติได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น

6. ในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการฝึกอบรมโดยเฉพาะในภาคปฏิบัติหากผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีจำนวนมากเกินไปจะทำให้การใช้เวลาปฏิบัติเป็นรายบุคคลต้องใช้เวลายาวนาน ดังนั้น การฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐาน จำนวนกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่ควรใหญ่เกินไป เพราะจะทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง ขณะเดียวกันการเคลื่อนย้ายทำกิจกรรม ตลอดจนการฝึกภาคปฏิบัติจะใช้เวลาฝึกยาวนานมากขึ้นในกิจกรรมการฝึกรายบุคคล

7. สถาบันอุดมศึกษาที่ดูแลการผลิตบัณฑิตสาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถนำรูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการเพิ่มศักยภาพให้กับนักศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ เพื่อให้อาชีพมัคคุเทศก์เป็นที่ยอมรับของสังคมและมีมาตรฐานในวิชาชีพที่มั่นคงต่อไป

8. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถนำแนวทางการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ยังไม่เคยมีการจัดดำเนินการมาก่อน เพื่อจะได้นำสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้พัฒนาเป็นสมรรถฐานในระดับชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการทดลองใช้รูปแบบการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานกับบุคคลทั่วไปที่มีไม่ใช่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อทำข้อสรุปที่จะเป็นต้นแบบในการสร้างมัคคุเทศก์ที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในธุรกิจการท่องเที่ยวต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้เทคนิคผู้สอนแนะ (Coaching) กับการใช้เทคนิคอื่นๆ ในการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานเพื่อหาเทคนิคที่ดีที่สุดในการจัดฝึกอบรมให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

3. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้รูปแบบ “3T2CE” ในการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้ให้กับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์อยู่แล้ว ซึ่งตามกฎหมายกำหนดให้ต้องมีการเข้าอบรมเพิ่มเติมความรู้ในทุก 2 ปี เพื่อจะได้พัฒนาคุณภาพผู้ปฏิบัติงานมัคคุเทศก์อยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจเพื่ออาชีพมัคคุเทศก์ โดยศึกษาแรงจูงใจของผู้ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเป็นมัคคุเทศก์อย่างแท้จริงว่ามีวุฒิภาวะที่เข้มข้นเพียงพอในการรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองในการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์อย่างต่อเนื่องต่อไป

5. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบของสมรรถฐานในด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากองค์ประกอบทางความรู้ ความสามารถที่ปฏิบัติได้ และทางจิตวิทยา เพื่อให้ได้สมรรถฐานครอบคลุมในการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

6. ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้เทคนิคการฝึกอบรมแบบใช้ผู้สอนแนะ (Coaching) ควบคู่กับวิธีการอื่นๆ ว่าจะส่งผลต่อการฝึกอบรมโดยยึดสมรรถฐานในอาชีพมัคคุเทศก์เพื่อหาเทคนิควิธีที่ดีที่สุดในการจัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ต่อไป

7. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มเป้าหมายในการจัดฝึกอบรมระหว่างผู้ที่ยังศึกษาในสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมในอาชีพมัคคุเทศก์ในด้านความคาดหวังกับสิ่งที่เป็นจริงในการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์เพื่อนำผลมาปรับกลยุทธ์ในการจัดฝึกอบรมต่อไป